

SLAVIT NEDĚLI A MODLIT SE BĚHEM NEBEZPEČÍ NÁKAZY

Modlitba v rodině

Květná neděle

SLAVIT SVATÝ TÝDEN A MODLIT SE BĚHEM NEBEZPEČÍ NÁKAZY

Svatý týden nás bránou Květné neděle uvádí k jádru velikonočního tajemství, tedy posvátného Tridua, během něhož si připomínáme umučení, smrt a vzkříšení Pána Ježíše Krista. Ke vstupu do tohoto tajemství nám církev nabízí širší prostor a delší čas, vzácná slova i působivá gesta, abychom se tak ve společenství mohli setkat s Pánem. V živém těle církve, která získává tvář v konkrétním společenství, vtiskují Velikonoce do každého věřícího pečeť sounáležitosti či smlouvy.

Jak prožívat toto velikonoční období v čase pandemie, jež nás nutí zůstat zavřené v našich domovech? Církev nám doporučuje, abychom se nezřekli prožití Velikonoc nebo abychom se modlili a slavili pouze skrze rozličné způsoby, jako je například duchovní svaté přijímání během bohoslužeb bez účasti lidu. Církev nás vyzývá, abychom ze svého domova učinili místo modlitby a slavení.

Nabízíme způsob rodinné modlitby, jejíž jednotlivé části nejsou nic jiného, než slova a gesta, která prožíváme během liturgie, neboť jsme přesvědčeni, že, jsou-li úměrně přizpůsobena domácím podmínkám a schopnostem všech přítomných, mohou také promlouvat a působit. Slova, vybrána z Písma svatého a z liturgie, nám ukazují poklad modlitby, který bychom měli poznávat a rozjímat o něm. Gesta, která budeme provádět, odkazují na významná gesta konaná během liturgie.

Úkol přizpůsobit nejslavnostnější liturgii a modlitby církevního roku jednotlivé rodině je výzva, která nám pomáhá pochopit, že je možné proměnit náročnou a nepohodlnou situaci na možnost velkého duchovního růstu.

Připravilo Biskupství ostravsko – opavské s využitím textů vytvořených Italskou biskupskou konferencí a liturgického centra diecéze Massa Carrara - Pontremoli

Překlad z italštiny P. František Staněk.

Texty Písma svatého převzaty z Českého liturgického překladu.

KVĚTNÁ NEDĚLE

MODLITBA V RODINĚ

Předkládáme návrh, jak prožít rodinnou modlitbu ve společenství s celou církví. Každá rodina si jej přizpůsobí vlastním potřebám.

Na místo, kde se rodina schází k modlitbě, je vhodně umístit kříž s ukřižovaným Kristem, svíčku, která se zapálí před čtením Pašiji a vázu na kočičky, olivové ratolesti či palmové listy. Když se všichni sejdou u vchodových dveří nebo u okna, otec nebo matka (R), říká:

R: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Všichni (V): Amen.

R: Šest dní před velikonoční slavností přicházel Pán do města Jeruzaléma. Tehdy mu vyšly naproti zástupy lidí; mávaly mu palmovými ratolestmi a volaly:

V: Hosana, buď požehnán! Ty ses smiloval a přicházíš! Hosana na výsostech!

R: Zdvihněte, brány, své klenby, zvyšte se, prastaré vchody, ať vejde král slávy! Kdo je ten král slávy? Hospodin zástupů, on je král slávy!

V: Hosana, buď požehnán! Ty ses smiloval a přicházíš! Hosana na výsostech!

R: Dnes si křesťané připomínají slavný Ježíšův vjezd do Jeruzaléma. Za normálních okolností bychom se sešli s ostatními lidmi z naší farnosti v kostele, abychom prožili procesí s požehnanými větvičkami kočiček, kdy bychom napodobovali zástup lidí z Jeruzaléma, kteří přijali Krista a prohlašovali jej za Krále a Pána. Poté bychom slavili mši svatou. Letos není možné, abychom tuto slavnost prožili společně jako farní společenství, ale i u nás doma chceme vzývat Krista v tento významný den. Toužíme přijmout Pána Ježíše do svého domova a svěřit mu sebe, své drahé a celé lidstvo. Přejeme si následovat ho až ke kříži a vzkříšení. Kéž jeho umučení promění naše srdce a učiní náš život bohatý na ovoce dobrých skutků.

Všichni drží kočičky, palmové listy, nebo jiné zelené ratolesti.

R se modlí:

R: Všemohoucí věčný Bože,
olivovou ratolestí jsi oznámil Noemovi a jeho synům
své milosrdenství a svou smlouvu s celým stvořením;
a chtěl jsi, aby zelenými ratolestmi byl tvůj Syn Ježíš
prohlášen za Mesiáše, Krále pokoje, pokorného a mírného,
který přišel ohlásit smlouvu věčnou:
pohlédni na tuto svou rodinu,
která touží s vírou přijmout svého Spasitele
a dej, abychom jej následovali a na kříž
tak mohli mít podíl na jeho vzkříšení.
Neboť on žije a kraluje na věky věků.
V: Amen.

Poté se čte evangelium:

Evangelium – Mt 21,1-11

Požehnaný, kdo přichází ve jménu Páně.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když se Ježíš a jeho učedníci přiblížili k Jeruzalému a přišli k Betfage u Olivové hory, poslal dva učedníky napřed a řekl jim: „Jděte do té vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco namítal, řekněte: `Pán je potřebuje a hned je pošle nazpátek.'“, To se stalo, aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka: `Řekněte síónské dceři: Hle, tvůj král k tobě přichází pokorný, sedí na oslu, na oslátku, mláděti soumara.' Učedníci šli a udělali, jak jim to Ježíš nařídil. Přivedli oslici a oslátko, prostřeli na oslátko své pláště a on se na pláště posadil. Veliké množství lidu pak prostřelo své pláště na cestu, jiní sekali ze stromů ratolesti a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosana synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech!“ Jakmile vjel do Jeruzaléma, vzrušení zachvátilo celé město a lidé se ptali: „Kdo je to?“ Ze zástupu jim odpovídali: „To je ten prorok, Ježíš z galilejského Nazareta.“

Všichni se přesunou na modlitební místo. Během průvodu se může zpívat vhodná píseň nebo recitovat žalm 47:

Sláva a chvála Tobě, Kriste Spasiteli.

Všechny národy, tleskejte rukama,
jásejte Bohu radostným hlasem,
protože Hospodin je vznešený, hrozný,
je to veliký král nad celou zemí.

Sláva a chvála Tobě, Kriste Spasiteli.

Podrobuje nám národy,
klade nám k nohám pohany.
Vybírá nám naše dědictví,
slávu Jakuba, kterého miluje.

Sláva a chvála Tobě, Kriste Spasiteli.

Bůh se vznáší za jásotu,
Hospodin vystupuje za hlaholu trub.
Zpívejte Bohu, zpívejte,
zpívejte našemu králi, zpívejte!

Sláva a chvála Tobě, Kriste Spasiteli.

Protože Bůh je králem celého světa,
zpívejte mu chvalozpěv!
Bůh vládne národům,
Bůh zasedá na svém svatém trůnu.

Sláva a chvála Tobě, Kriste Spasiteli.

Knížata národů se přidružují
k lidu Abraháмова Boha.
Vždyť Bohu patří vládcové země,
je nadmíru vznešený.

Sláva a chvála Tobě, Kriste Spasiteli.

TVÉ SLOVO JE SVÍTILNOU MÝM NOHÁM

Po průvodu R pokračuje:

R: Zaposlouchejme se společně do Božího slova.

Někdo/někteří z účastníků modlitby přečtou liturgická čtení Květné neděle

1. čtení – Iz 50,4-7

Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou, ale vím, že nebudu zahanben.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Pán, Hospodin, mi dal dovedný jazyk, abych uměl znaveného poučovat (utěšujícím) slovem. Každé ráno mi probouzí sluch, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníka. Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou. Pán, Hospodin, mi však pomáhá, proto nejsem potupen. Proto dávám své tváři ztvrdnout v křemen a vím, že nebudu zahanben.

Mezizpěv – Žl 22,8-9.17-18a.19-20.23-24

Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Posmívají se mi všichni, kdo mě vidí,
šklebí rty, pokyvují hlavou:
„Spoléhal na Hospodina, ať ho vysvobodí,
ať ho zachrání, má-li ho rád!“

Obkličuje mě smečka psů,
tlupa zlosynů mě svírá.
Probodli mi ruce i nohy,
spočítat mohu všechny své kosti.

Dělí se o můj oděv,
losují o můj šat.

Ty však, Hospodine, nestůj daleko,
má sílo, pospěš mi na pomoc!

Budu vyprávět svým bratřím o tvém jménu,
uprostřed shromáždění budu tě chválit.
„Kdo se bojíte Hospodina, chvalte ho,
slavte ho, všichni z Jakubova potomstva.

2. čtení – Flp 2,6-11

Ponížil se, proto ho také Bůh povýšil.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipanům.

Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

Po druhém čtení se čte kratší verze Pašiji.

V: vypravěč, J: Ježíš, O: ostatní. Ostatní může číst jeden i více lektorů.

Zpěv před evangeliem – Flp 2,8-9

Kristus byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno.

Pašije, kratší verze, Mt 27,11-66

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Matouše.

V: Vladař se ho zeptal:

O: „Ty jsi židovský král?“

V: Ježíš odpověděl:

J: „Ty (to) říkáš!“

V: Na žaloby velekněží a starších neodpověděl nic. Tu mu Pilát řekl:

O: „Neslyšíš, co všechno proti tobě vypovídají?“

V: Ale Ježíš mu neodpověděl ani na jednu otázku, takže se vladař velmi divil. Bylo zvykem, že o svátcích vladař propouštěl lidu jednoho vězně, kterého chtěli. Právě tehdy měli pověstného vězně, jmenoval se Barabáš. Proto když se (lidé) shromáždili, zeptal se jich Pilát:

O: „Koho chcete, abych vám propustil? Barabáše, anebo Ježíše, kterému říkají Mesiáš?“

V: Věděl totiž, že ho vydali z nenávisti. Když zasedl na soudní stolec, poslala k němu jeho žena se vzkazem:

O: „Nic neměj s tím spravedlivým! Kvůli němu jsem dnes ve snu mnoho vytrpěla.“

V: Velekněží a starší však přemluvili lid, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše aby dali popravit. Vladař se jich zeptal:

O: „Kterého vám z těchto dvou mám propustit?“

V: Začali volat:

O: „Barabáše!“

V: Pilát jim řekl:

O: „Co tedy mám udělat s Ježíšem, zvaným Mesiáš?“

V: Všichni volali:

O: „Na kříž s ním!“

V: On však namítl:

O: „Ale co udělal špatného?“

V: Oni však křičeli ještě víc:

O: „Na kříž s ním!“

V: Pilát viděl, že tím ničeho nedosáhl, ba naopak, že bouře stále vzrůstá. Dal si tedy přinést vodu, před očima lidu si umyl ruce a řekl:

O: „Nemám vinu na krvi tohoto člověka. To je vaše věc.“

V: Všechny lid odpověděl:

O: „Jeho krev ať padne na nás a na naše děti!“

V: Tu jim propustil Barabáše, Ježíše pak dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládní budovy a svolali k němu celou četou. Svlékli ho, přehodili mu nachově rudý plášť, upletli korunu z trní, vsadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali rákosovou hůl, klekali před ním a posmívali se mu:

O: „Buď zdrav, židovský králi!“

V: Plivali na něj, brali mu hůl a bili ho po hlavě. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť, oblékli mu zase jeho šaty a odvedli ho, aby ho ukřižovali. Když vycházeli, potkali jednoho člověka z Kyrény, jmenoval se Šimon. Toho přinutili, aby mu nesl kříž. Když došli na místo zvané Golgota, což znamená 'Lebka', dali mu pít víno smíchané se žlučí. Okusil, ale pít nechtěl. Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty losováním. Potom si tam sedli a hlídali ho. Nad hlavu mu připevnili nápis s udáním jeho provinění: „To je Ježíš, židovský král.“ Zároveň s ním byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici, druhý po levici. Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili. Potřásali hlavou a říkali:

O: „Chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět. Zachraň sám sebe! Jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!“

V: Stejně tak se mu posmívali i velekněží s učiteli Zákona a staršími a říkali:

O: „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Je (prý) to izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, a uvěříme v něho. Spoléhal na Boha, ať ho teď vysvobodí, má-li v něm zalíbení. Přece řekl: 'Jsem Boží Syn!'“

V: Stejně ho tupili i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni. Od dvanácti hodin nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne. Kolem tří hodin zvolal Ježíš mocným hlasem:

J: „Eli, Eli, lema sabachthani?“

V: to znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Když to uslyšeli někteří z těch, kdo tam stáli, říkali:

O: „On volá Eliáše!“

V: Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít. Ostatní však říkali:

O: „Počkej, chceme vidět, zdali ho přijde Eliáš zachránit.“

V: Ježíš však znovu vykřikl mocným hlasem a skonal.

Chvilé tiché modlitby vkleče.

V: Vtom se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů, země se zatřásla, skály se rozpučly, hroby se otevřely a mnoho těl zesnulých svatých bylo vzkříšeno. Po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, vešli do Svatého města a ukázali se mnoha (lidem). Když setník a jeho lidé, kteří měli u Ježíše stráž, viděli to zemětřesení a všechno, co se dělo, hrozně se polekali a říkali:

O: „To byl opravdu Syn Boží!“

V: Zpovzdálí tam přihlíželo i mnoho žen: (byly to) ty, které následovaly Ježíše už z Galileje a sloužily mu. Mezi nimi byla Marie Magdalská, Marie, matka Jakubova i Josefova, a matka Zebedeových synů. Když nastal večer, přišel bohatý člověk pocházející z Arimatie, jmenoval se Josef. I on byl Ježíšovým učedníkem. Došel k Pilátovi a žádal o Ježíšovo tělo. Pilát poručil, aby mu ho vydali. Josef vzal tělo, zavinul ho do čistého lněného plátna a uložil ho do své nové hrobky, kterou si dal vytesat ve skále. Před vchod do hrobky přivalil velký kámen a odešel. Marie Magdalská a druhá Marie (přítom) seděly naproti hrobu. Druhý den, to je po dnu příprav na svátek, přišli velekněží a farizeové společně k Pilátovi a řekli:

O: „Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník ještě zaživa prohlásil: ‘Po třech dnech vstanu z mrtvých.’ Dej tedy rozkaz zajistit hrob až do třetího dne. Jinak by mohli jeho učedníci přijít, ukradnout ho a říci lidu: ‘Vstal z mrtvých.’ Pak by ten poslední podvod byl ještě horší než první.“

V: Pilát jim odpověděl:

O: „(Tady) máte stráž. Jděte a zajistěte (hrob), jak uznáte za dobré.“

V: Oni šli a zajistili hrob tím, že zapečetili kámen a (postavili) stráž.

K ROZJÍMÁNÍ

Postní doba nás uvádí do Svatého týdne, který začíná právě Květnou nedělí. Společně se dnes zamyslíme nad Ježíšovým vjezdem do Jeruzaléma. Na začátku dnešní modlitby jsme slyšeli úryvek evangelia, který vypráví právě tento příběh.

Na začátku jsme se modlili: Šest dní před velikonoční slavností přicházel Pán do města Jeruzaléma. Tehdy mu vyšly naproti zástupy lidí; mávaly mu palmovými ratolestmi a volaly: Hosana, buď požehnán! Ty ses smiloval a přicházíš! Hosana na výsostech!

Stejným způsobem dnes voláme my, naše srdce se otvírá k přijetí Ježíše, našeho Krále a Spasitele a žádá o milost, abychom jej nedoprovázeli pouze v tento okamžik, ale až ke kříži a vzkříšení. Právě proto dnes, v den Ježíšova slavného vjezdu do Jeruzaléma, nám bohoslužba slova nabízí také Pašije, v nichž slyšíme o Kristově utrpení a smrti. To, co církev hlásá během dnešní neděle, není jen výčet událostí, které se staly. Umučení Krista je cesta, kterou připravil Otec pro svého Syna, předobrazena v oběti trpícího služebníka, o níž nám vyprávělo první čtení. V druhém čtení jsme pak naslouchali nádhernému kristologickému hymnu, který odhaluje tajemství naší spásy. Je to veliké tajemství lásky toho, který, přestože je Bůh, se zřekl sám sebe, vzal na sebe přirozenost služebníka, byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži, a tím na sebe přijal utrpení a kříž celého trpícího lidstva.

Svatý Augustin, když hovořil o zru, říkal: „Nepadlo-li by pšeničné zrnko do země, nepřineslo by užitek a zůstalo by samo. Kristu však padl do země utrpení a přinesl plod vzkříšení.“

Právě Ježíši chceme svěřit dnešní situaci zkoušky a utrpení. Prosíme jej, aby dal sílu lékařům, sestřám i zdravotnímu personálu, kteří se neúnavně starají o nespočet nemocných. Žádáme ho také, aby byl posilou pro nemocné a jejich blízké.

Naše modlitba stoupá k Otci z našeho obydlí, kde se spojujeme s rodinou celé církve, aby pro Kristovo utrpení se srce každého člověka navrátilo k Otce, který ho stvořil, aby život všech byl plný plodů dobrých skutků a aby v nás zazářila krása božího synovství a bratrství mezi lidmi.

VYZNÁNÍ VÍRY

Po chvíli ticha R pokračuje:

R: Spolu s celou církví vyznejme svou víru:

V: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země,
i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho;
jenž se počal z Ducha svatého,
narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Ponciem Pilátem,
ukřižován, umřel i pohřben jest;
sestoupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých;
vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího;
odtud přijde soudit živé i mrtvé.
Věřím v Ducha svatého,
svatou církev obecnou,
společenství svatých,
odpuštění hříchů,
vzkříšení těla a život věčný.
Amen.

PROSBY

R: Hled'me na ukřižovaného Krista, mučeného a zabitého pro naši spásu.

Budeme odpovídat: **Tobě bud' chvála a sláva, Kriste.**

- Pane, ty jdeš každý den před námi a my můžeme jít ve tvých šlépějích. Dej, ať tě následujeme v každé životní situaci.
- Pane, naše oči pozorují tvou tvář a jsou přitahovány tvou nekonečnou a tajemnou krásou. Dej, ať vidíme tvou tvář všude, kde se zjevuješ.
- Pane, naše ústa vyslovují tvé jméno a každý jazyk tě může chválit. Dej, ať se k tobě stále modlíme a chválíme tě.
- Pane, natahujeme k tobě své ruce, neboť nejsme nic jiného než žebráky lásky. Dej, ať dokážeme přijmout jakýkoliv dar, co nám dáváš.
- Pane, naše srdce tě hledá a touží po tobě a nechceme nic než přebývat v tobě. Děj, ať s tebou můžeme přebývat všude tam, kde se nacházíš.

Je možné přidat další osobní prosby členů rodiny.

R: Vyslyš, dobrotivý Otče naše prosby, skrze Krista, našeho Pána.

V: Amen.

MODLITBA PÁNĚ

R: Stejně jako Kristus i my nosíme ve svém srdci trápení a touhy. Spojme s ním a pomodleme se modlitbu, kterou on sám nás naučil

V: Otče náš, jenž jsi na nebesích...

R: Otče, shlédni na naši rodinu i celé lidstvo:
naš Pán Ježíš Kristus,
který se neváhal vydat do rukou ničemů
a vytrpět muka kříže,
ať nás doprovází svým milosrdenstvím
a otevře naše srdce naději.
On žije a kraluje na věky věků.

V: Amen.

DUCHOVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Po chvíli ticha, v níž každý učiní krátké zpytování svědomí, se všichni modlí:

V: Padám ke tvým nohám, můj Ježíši,
a nabízím ti lítost svého kajícího srdce,
které se utápí ve své nicotě i ve tvé svaté přítomnosti.
Klaním se ti ve svátosti tvé lásky,
toužím tě přijmout ve skromném příbytku svého srdce.
V touze po štěstí, které plyne ze svátostného přijímání,
tě chci přijmout svých duchem.
Přijď ke mně, můj Ježíši, abych já přišel k tobě.
Kéž tvá láska zažehne celé mé bytí pro život i pro smrt.
Věřím v tebe, doufám v tebe, miluji tě. Amen.

R: Přijď nám na pomoc, milosrdný Otče,
abychom vždy žili a jednali tou láskou,
která vedla tvého Syna, aby za nás dal svůj život.
Skrze Krista, našeho Pána.

V: Amen.

SNAŽNĚ PROSÍME O POŽEHNÁNÍ BOHA OTCE

R: Všemohoucí věčný Bože,
ty dal za příklad všem lidem Krista,
svého Syna a našeho Spasitele,
který se stal člověkem a ponížil se až k smrti na kříži;
učiň, abychom stále přemítali o příkladu jeho umučení
a tak mohli mít účast na slávě vzkříšení,
neboť on je Bůh a žije a kraluje s tebou
v jednotě Ducha svatého
po všechny věky věků.

V: Amen.

Všichni učiní znamení kříže, zatímco R pokračuje:

R: Dej nám, Bože, své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného.

V: Amen.

Na závěr se může připojit nejstarší mariánská antifona „Pod ochranu Tvou“:

Pod ochranu tvou se utíkáme...